

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Daemon malus erectus ope Sancti Ignatij. n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1621. Westmorlandia collocandam, si ita Generali videretur; quemadmodum testantur duobus post annis scriptæ Mutij literæ vigesimo nono Nouembris Anno seculi vigesimo secundo.

Blondus
in Belgium
transmit-
tit.

Dæmon
malus eius
opus ope
S. Ignatij.

I I. Annum vigesimum primum *Blondus* Vice Prouincialis egit fere integrum in Belgio, ad inspiciendas sibi subiectas domus intentus, seque colligendum. Antequam ex Insula trajiceret, Audomari confecta res est quæ ad Sancti Patris *Ignatij* laudem & gloriam, atque eiusdem ad clientes suos iuandos curam ac prouidentiam commendandam non parum momenti allatura est. Nupserat viro equestris ordinis hæretico filia Pseudo-Antistitis Vigorniensis: Hæc suis inuitis fidem complexa Catholicam, quod ea de causa essent hi permolesti, transfretauit. Non longo post intervallo visa est à malo dæmone obsideri: Indicijs certioribus cum facta esset per Exorcismos res manifesta (nam quæ latinè legebantur aut præcipiebantur intelligebat, & latinè quandoque, licet illiterata, respondebat, & ignotos compellabat de nomine, & absentia nunciabat, & turgentibus membris vltro citroque sub aspectum oculorum malus genius commeabat) expressa est tandem ista confessio: "Duos insidere fæminam demones, vnum præcipuum cui ab adusta nigra spina nomen, alium quasi subseruientem, qui Terminus vocaretur, Missum esse ex Anglia vt vel reduceret vel necaret; eidem secum nauim commissas fuisse literas quæ suaderent reditum. Roganti literarum argumentum, post multam reluctationem duobus verbis responsum est, Amor & diuitiæ. Quid factum de literis? in mari perierunt; quo pacto? Latori, dum eas versat manu, exciderunt, impetrante *Ignatio*, nè ego eis vterer ad luadendum. Rogatus quid intrasset in fæminam? sublato cachinno, Ego, inquit, illam decepi, fingens me esse Angelum lucis. Tertio enim Februarij die, dum quinta matutina è lecto surgeret, obtuli me in alba veste, forma inuenili, & virgâ albâ quam tenebam manu tangens caput hoc modo sum illam allocutus: Compone te rursus ad quietem; longa tibi restat via; Patris tui dies ad finem vergunt, & tu debes illum conuertere antequam moriatur. Illa obdormiuit; & permisit Deus vt illam intrarem, Nihil tamen illi mali feci ante dominicam sequentem, quando sumpra communionem statuit non redire: tunc enim si potuissem voluissem illam occidere.) Longum esset singula percurrere quæ vel acta vel dicta toto mense sunt, siue ad extorquendam veritatem siue ad sedendas molestias quas inferebat. Vt intellectum est Sanctum *Ignatium* esse per quem erat impetranda liberatio, quanquam callidus serpens multa de loco, de modo, de tempore ad fallendos astantes simulabat, petitiæ sunt ex Collegio Patrum Belgarum reliquiæ Sancti Patris, quas cum (quibusdam comitantibus) ferret Pater Ioannes Baptista Vendelinus, clamabat in fælix, iam veniunt; Claudite, claudite ianuas; obserate ne ingrediantur, & mille blasphemias vomebat in Sanctum; & ad circumstantes, Non curo vos, fecistis quod potuistis; mihi peius esse non potest; non discedam; Ego

Ego illam discerpam, & occidam; vos omnes decipiam, fatigabo; reddam impatientes; me ulciscar, & similia multa rabido fundebat ore. Quoniam vero dixerat se per omnem quidem vitam debuisse illam insidere at *Ignatium* restrinxisse tempus ad tres & triginta dies, institerunt ut eo ipso die discederet, qui erat à tertio Februarij trigessimus primus: Et quidem ea nocte, dum ministrarentur infirmæ sacri Baptimi ceremoniæ, quibus nondum fuerat initiata, cessauit omnis molestia corporis: circumuolabat tamen per cubiculum, & eadem quâ primum specie se obtulit quiescenti; sequentibus vero duobus diebus cum vi exorcismorum compelleretur importunus hospes si quid intulisset in corpus ei iecere, per omnes fere corporis partes prosiliere acicula curæ, erines & stramenta varijs nodis implicata & contorta, quæ (præter auditas quædam surdè & occultè mussitantium voces) suspicionem fecere veneficij, quo adiutus malus dæmon illam ad eum usque diem vexauerat, liberam deinde atque per reliquum vitæ tempus ab omni solutam molestia.

III. Augebatur indies nostrorum numerus, atque anno qui sequitur censabantur Socij sex & triginta supra ducentos. Tria tamen videbantur ob stare ne Vice-Prouincia Prouinciæ nomen & decus sortiretur. Difficultas primùm cogendi Patrum cætus, vel eos qui vnoquoque triennio ad Procuratores eligendos indicuntur, vel qui alijs de causis imperari quandoque possunt, siue ad Generalem Præpositum nominandum, siue ad cætera iuxta institutum negotia disponenda. Tum quod nulla essent intra Angliam fundata Collegia, nullæ domus: denique Principum externorum consensus nondum explicatus ad domus cis mare sitas Prouinciæ exteræ inferendas innectendæque. Iste tamen *Blondo* per Comitem de Aniouer agente impetratus est ab Alberto Principe, antequam hic de vita, *Blondus* è Belgio, discederet; fauitque *Isabella Clara Eugenia* ad quam Prouinciarum gubernacula deuenere. *Blondus* in Insulam redux tentauit aggregate Patres. Quamuis enim *Mutius* cum Assistentibus pronuntiarat ius liquidum Vice-Prouinciæ nullum esset mittendi in urbem cum potestate suffragij Procuratoris, multa tamen erant quæ collecti in vnum Patres facilius certiusque conferre, atque ad promouendam communem Societatis Disciplinam definire poterant; Tum etiam quicumque ab omnibus simul iunctis eligeretur (licet ad informandum tantummodo) auctoritatis plusculum habiturus videbatur, quam si à solo Vice-Prouinciali mitteretur. Conuenerunt igitur legitimo quadraginta Patrum numero Londini, vsi benignitate Oratoris Christianissimi Regis. Sunt etenim Oratorum palatia Asylum quoddam ad quod confugere, & in quo à vi tutus quiuis esse possit, id quod ius gentium obtinuit; tum etiam turba confluentium ex omni ordine, & artificio, & gradu ad huiusmodi Principum ædes, in quibus publica priuataque tractantur omni hora negotia, valet ad id quod præcipuum est tegendum, quo scilicet sine fiat is hominum concursus; Iuuant deinde vel tenebræ, vel longæ noctes, & seuerum indictum cunctis silentium; Ita ut

1621.

1622.

Difficultates motæ circa stabi-
liendam
Prouinciæ

1. Congrē-
gatio Pa-
trum in
Anglia.